

NOTAT

12. marts 2013
J.nr. 2203/1190-0132
Ref. cfe

Høringsnotat vedr. forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, straffeloven og retsplejeloven (Gennemførelse af bestemmelser i forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene (REMIT-forordningen) om beføjelser, sanktioner og offentliggørelse m.v.)

Et udkast til lovforslaget har været i høring i perioden 28. januar til 18. februar 2013.

Energistyrelsen har modtaget 23 høringssvar. Det fremgår af Bilag 1, hvilke organisationer og virksomheder, der har indsendt høringssvar.

Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Center for Lys, Dansk Erhverv, Danske Fjernvarme, Danske Revisorer (FSR), Det Kriminalpræventive Råd, DI, Domstolsstyrelsen, FSE, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Institut for Menneskerettigheder, KTO, Københavns Byret, Rigsadvokaten, Vestre Landsret og Østre Landsret har ikke haft bemærkninger.

Høringssvar fra Advokatrådet, CO Industri, Dansk Energi, Datatilsynet, Forbrugerrådet, Landbrug & Fødevarer og Sekretariatet for Energitilsynet (SET) alle har kommenteret lovforslaget.

I det følgende gennemgås høringssvarene, der er samlet i Bilag 2.

Høringssvarene har især berørt følgende punkter:

1. Generelt
2. Udformning af forbudsbestemmelser i REMIT-forordningen
3. Energitilsynets hjemmel til at gennemføre kontrolundersøgelser
4. Energitilsynets hjemmel til at indhente nødvendige oplysninger fra enhver relevant person
5. Offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser
6. Straffebestemmelser
7. Øvrige spørgsmål
 - 7.1. Klagebestemmelse
 - 7.2. Energitilsynets ressourcebehov
 - 7.3. Justeringer af lovforslaget i øvrigt

1. Generelt

CO-industri kan generelt tilslutte sig lovforslaget.

Dansk Energi byder generelt lovforslaget velkommen og bemærker, at det for størstepartens vedkommende alene indeholder bestemmelser, som er nødvendige for at implementere de dele af REMIT-forordningen, der kræver gennemførelse i dansk lovgivning. Ingen af de forslag, der ikke eksplicit er påkrævet i REMIT, er ifølge Dansk Energi kontroversielle.

Forbrugerrådet kan støtte den foreslåede gennemførelse af bestemmelser i REMIT-forordningen og finder de foreslåede udvidelser af Energitilsynets beføjelser hensigtsmæssige.

Landbrug & Fødevarer kan generelt støtte forordningen og indførelsen af ensartede EU-regler, som forbyder markedsmisbrug på engrosenergimarkedene, og som skaber en tydelig ramme for den nationale markedsovervågning.

Sekretariat for Energitilsynet (SET) vurderer helt overordnet, at lovforslaget i store træk indeholder de nødvendige tiltag. SET anerkender, at Energitilsynet ikke på nuværende tidspunkt bemyndiges til at udstede administrative bødeforelæg, idet det kan være relevant først at afvente og vurdere effekten af implementeringen af Energitilsynets beføjelser og sanktioner efter REMIT-forordningen. SET vil dog løbende vurdere Energitilsynets behov for at kunne udstede sådanne administrative bødeforelæg.

Energistyrelsens kommentarer:

Med lovforslaget skabes den lovgivningsmæssige ramme for, at REMIT-forordningen kan håndhæves i Danmark. Hvor lovforslaget indeholder bestemmelser, der går udover REMIT-forordningens krav, er dette begrundet i et ønske om at sikre en effektiv anvendelse af forordningens bestemmelser i Danmark. De beføjelser, som Energitilsynet efter lovforslaget vil få til håndhævelsen af forordningens bestemmelser, svarer i vidt omfang til de beføjelser, som Finanstilsynet har efter værdipapirhandelsloven.

Med hensyn til spørgsmålet om administrative bødeforelæg bemærkes det, at REMIT-forordningen er et helt nyt regelsæt, som Energitilsynet nu får til opgave at føre tilsyn med. Adgangen til at udstede administrative bødeforelæg forudsætter efter fast praksis, at der er tale om ensartede og ukomplicerede overtrædelser uden bevismæssige tvivlsspørgsmål. Det forudsætter endvidere, at sanktionsniveauet ligger fast, hvilket f.eks. vil kan være tilfældet, når der foreligger en klar domspraksis på området. Der er derfor på nuværende tidspunkt ikke fundet grundlag for at fremsætte forslag om, at Energitilsynet kan bemyndiges til at udstede sådanne administrative bødeforelæg. Energistyrelsen vil naturligvis i lyset af erfaringerne med de nye regler løbende overveje, om visse typer af overtrædelser er egnede til afgørelse ved administrativt bødeforelæg, og om der er behov herfor. Overvejelser herom vil i givet skulde drøftes med Justitsministeriet.

2. Udformning af forbudsbestemmelser i REMIT-forordningen

Advokatrådet anfører, at forordningens definitioner er meget brede og at der således i forordningen ikke er angivet nærmere anvisninger til aktørerne på markedet om, hvad der anses for retsstridigt, og at denne bedømmelse på baggrund af forordningens vage beskrivelser i det hele er overladt til domstolernes vurdering af sager, der kan medføre alvorlige konsekvenser for markedets aktører. Advokatrådet bemærker i tilknytning hertil, at Kommissionen i henhold til forordningens artikel 6 kan justere definitionerne i artikel 2 og dermed rækkevidden af de strafbelagte bestemmelser i artikel 3 og artikel 5, hvilket yderligere bidrager til usikkerhed om bestemmelsernes rækkevidde.

Energistyrelsens kommentarer:

REMIT-forordningens artikel 3 og artikel 5 forbyder henholdsvis insiderhandel og markedsmisbrug på engrosenergimarkedene. Hvad der skal forstås ved bl.a. begreberne intern viden, markedsmisbrug

og forsøg på markedsmisbrug er nærmere defineret i forordningens artikel 2. Forordningen, herunder de nævnte forbuds- og definitionsbestemmelser gælder direkte og er således ikke genstand af nærværende lovforslag. Med hensyn til spørgsmålet om Kommissionens mulighed for at justere definitionerne af bl.a. begreberne intern viden, markedsmanipulation og forsøg på markedsmisbrug fremgår det af forordningens artikel 6, at Kommissionen kan udstede såkaldte delegerede retsakter med henblik på at sikre overensstemmelse med anden relevant EU-lovgivning på områderne for finansielle tjenesteydelser og energi, og opdatere disse definitioner udelukkende for at tage højde for den fremtidige udvikling på engrosenergimarkedene. Som anført i lovforslagets afsnit 1.3.1.1 vil sådanne delegerede retsakter kunne få betydning for rækkevidden af en række af forordningens bestemmelser.

Det bemærkes, at Kommissionen forud for vedtagelse af delegerede retsakter gennemfører relevante høringer. Desuden kan en delegeret retsakt kun træde i kraft, hvis hverken Rådet eller Europa-Parlamentet har gjort indsigelse, jf. forordningens artikel 20.

3. Energitilsynets hjemmel til at gennemføre kontrolundersøgelser

Dansk Energi undrer sig over sætningen i lovforslagets bemærkninger, hvorefter ”Energitilsynet kun kan foretage kontrolundersøgelser uden retskendelser i situationer, hvor tilsynet ikke har en rimelig begrundet mistanke om, at markedsdeltageren har begået en strafbar lovovertrædelse.”

SET citerer bemærkningen i lovforslaget, hvorefter Energitilsynets adgang til en markedsdeltagers ejendom vil være begrænset til de lokaliteter på ejendommen, hvor de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af tilsynet, forefindes, og at dette sædvanligvis vil være markedsdeltagerens administrationslokaler. SET finder, at dette signalerer en unødvendig snæver adgang til markedsdeltagerens ejendom og foreslår, at bemærkningerne ændres således, at Energitilsynets adgang om oplysninger også omfatter eksterne servere og markedsdeltageres transportmidler.

Energistyrelsens kommentarer:

Til Dansk Energis henvisning bemærkes det, at formuleringen skal ses på baggrund af retssikkerhedslovens § 9, stk. 1. Det følger af bestemmelsen, at hvis en person med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar lovovertrædelse, kan tvangsindgreb over for den mistænkte, med henblik på at tilvejebringe oplysninger om det eller de forhold, som mistanken omfatter, alene gennemføres efter reglerne i retsplejeloven. Energistyrelsen vil altså ikke kunne gennemføre kontrolundersøgelser uden retskendelse i situationer, hvor tilsynet har en begrundet mistanke om, at markedsdeltageren har begået en strafbar lovovertrædelse.

Til SET bemærkes det, at lovforslaget ikke vil give Energitilsynet hjemmel til at foretage kontrolbesøg hos andre end markedsdeltageren for at få adgang til en server, der befinder sig hos en tredjepart. Dette synes efter Energistyrelsens opfattelse heller ikke at være nødvendigt, idet der sædvanligvis vil være adgang til markedsdeltagerens elektroniske filer, herunder email-korrespondance, fra de computere, der befinder sig i markedsdeltagerens forretningslokaler, selv hvis serveren skulle befinde sig et andet sted.

Vedrørende adgang til en markedsdeltageres transportmidler, medgiver Energistyrelsen, at det ikke kan udelukkes, at der i enkelte tilfælde kan være tale om situationer, hvor for eksempel en medarbejders PC ved kontrolundersøgelsen ikke befinder sig i markedsdeltagerens forretningslokale, men i en firmabil. Energistyrelsen vurderer imidlertid, at der herved er tale om en mere eller mindre tilfældig situation, der som udgangspunkt ikke giver anledning til en udvidelse af Energitilsynets adgang ved kontrolundersøgelser. Energistyrelsens tager ved denne vurdering ikke mindst i betragtning, at der er tale om en ny hjemmel for Energitilsynet til at foretage kontrolundersøgelser hos markedsdeltagere til brug for tilsynet efter REMIT-forordningen, der endnu ikke er afprøvet.

4. Energitilsynets hjemmel til at indhente nødvendige oplysninger fra enhver relevant person

Advokatrådet henviser i sammenhæng med forslaget om, at tilsynet skal have mulighed for at indhente oplysninger hos en hvilken som helst relevant person, til de bestemmelser i retsplejeloven, hvorefter visse personer, for eksempel præster, læger eller advokater, er fritaget for at afgive forklaring som vidner (retsplejelovens §§ 170 og 172). Advokatrådet mener, at den ubegrænsede bemyndigelse til Energitilsynet giver regelkonflikt i forhold til de personer, der er omfattet af de nævnte bestemmelser i retsplejeloven, hvilket anses for retssikkerhedsmæssigt betænkeligt.

Datatilsynet forudsætter, at persondatalovens regler om behandling af personoplysninger vil blive iagttaget ved indhentelse af personoplysninger og henleder opmærksomheden på persondatalovens bestemmelse, der pålægger den dataansvarlige, dvs. Energitilsynet, en oplysningspligt overfor den registrerede, når der indsamles oplysninger om den registrerede hos andre end den registrerede.

Energistyrelsens kommentarer:

Energistyrelsen bemærker, at den foreslåede bestemmelse, hvorefter Energitilsynet kan indhente nødvendige oplysninger fra enhver relevant person, ikke berører reglerne i retsplejelovens §§ 170 og 172, om vidnefritagelse for f.eks. præster, læger og advokater.

Energistyrelsen har taget højde for Datatilsynets bemærkninger ved tilføjelse af en henvisning til de pågældende bestemmelser i persondataloven i lovforslagets bemærkninger.

5. Offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser

Advokatrådet antager, at formålet med offentliggørelsesordningerne først og fremmest er at motivere til at undgå påbud og sanktioner. Advokatrådet finder, at offentliggørelse med navns nævnelse er uden betydning for det formål at orientere om tilsynets arbejde og praksis, og at det derfor må være den præventive effekt, der er afgørende for forslaget.

CO-industri finder, at der i EU bør arbejdes for, at det altid bliver muligt af få oplyst navnet på en virksomhed, hvorom Energitilsynet har truffet afgørelse.

Dansk Energi mener, at de foreslåede bestemmelser i elforsyningslovens §§ 78 b og 78 c om offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser m.v., går længere, end der er hjemmel til i REMIT-forordningen, idet det fremgår af artikel 18 i REMIT-forordningen, at afgørelser vedrørende overtrædelser af forordningen kan offentliggøres, medmindre en sådan offentliggørelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for de involverede parter.

Datatilsynet gør under henvisning til persondataloven opmærksom på, at persondatalovens regler bør tages i betragtning, selv hvor der sker offentliggørelse af afgørelser, som ikke omfatter navnet på en identificerbar fysisk person. Endvidere skriver Datatilsynet, at offentliggørelse af personoplysninger på internettet som udgangspunkt skal ske under iagttagelse af behandlingsreglerne i persondatalovens kapitel 4. I denne sammenhæng vurderer Datatilsynet, at der ved de foreslåede ordninger ikke er tale om såkaldte retsinformationssystemer, som i almindelighed har til formål at informere offentligheden om retspraksis eller administrativ praksis, jf. persondatalovens § 9, og at hjemmelen til offentliggørelse derfor skal findes i de øvrige behandlingsregler i persondatalovens kapitel 4. Efter en gennemgang af lovforslaget finder Datatilsynet ikke at kunne udelukke, at det kan komme på tale at offentliggøre oplysninger om strafbare og/eller mulige strafbare forhold, herunder i forbindelse med offentliggørelse af oplysninger om tvangsbøder m.v. Datatilsynet gør i den sammenhæng opmærksom på, at offentliggørelse af oplysninger om strafbare forhold og/eller mulige strafbare forhold som udgangspunkt ikke må videregives, medmindre persondatalovens specifikke betingelser herfor er opfyldt. Det er Datatilsynet umiddelbare vurdering, at disse betingelser ikke er opfyldt i forbindelse med offentliggørelse af oplysninger om navngivne personer eller enkeltmandsejede virksomheder, der har overtrådt lovgivningen. Datatilsynet bemærker, at offentliggørelse af personoplysninger på internettet efter tilsynets

opfattelse er den mest vidtgående form for videregivelse af oplysninger, hvorfor der skal foreligge tungtvejende samfundsmæssige interesser, før end offentliggørelse kan finde sted. Datatilsynet anmoder om, at Klima-, Energi- og Bygningsministeriet præciserer i forarbejderne, hvorvidt der med de foreslåede bestemmelser tilsigtes en fravigelse af persondataloven.

Energistyrelsens kommentarer:

Energistyrelsen gør indledningsvis opmærksom på, at der ved lovforslaget er tale om 3 forskellige offentlighedsordninger.

- Således indeholder forslaget for det første forslag til offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser truffet i forhold til virksomheder efter henholdsvis elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven.
- For det andet indeholder lovforslaget bestemmelser om offentliggørelse af (a) Energitilsynets afgørelser i sager om overtrædelse af regler i REMIT-forordningen truffet i forhold til fysiske eller juridiske personer, og (b) Energitilsynets beslutninger om at pålægge tvangsbøder, når en fysisk eller juridisk person ikke efterkommer et påbud, som Energitilsynet har udstedt på baggrund af REMIT-forordningen.
- Og for det tredje indeholder lovforslaget bestemmelser om offentliggørelse af Energitilsynets beslutninger om at overgive sager om overtrædelser af REMIT-forordningen til politiet, dog kun for så vidt der er tale om beslutninger i forhold til juridiske personer.

Energistyrelsen bemærker endvidere, at el- og naturgasdirektiverne allerede indeholder bestemmelser, hvorefter en national regulerende myndigheds afgørelser skal gøres offentlig tilgængelig. REMIT-forordningen bestemmer, at en national regulerende myndighed skal kunne meddele offentligheden *”foranstaltninger eller sanktioner”*, der er blevet pålagt for overtrædelse af forordningen. De nævnte offentlighedsordninger foreslås med baggrund i disse bestemmelser.

Herudover bemærker Energistyrelsen, at der i forhold til alle tre nævnte offentlighedsordninger foreslås, at offentliggørelse ved navns nævnelser ikke kan ske, hvis dette vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den, der står som adressat for den pågældende afgørelse eller beslutning, der står til offentliggørelse. Hermed er REMIT-forordningens tilsvarende krav altså medtaget i lovforslaget.

Energistyrelsen vurderer, at de ordninger, der foreslås, holder sig indenfor persondatalovens rammer. For at tage højde for de punkter, Datatilsynet gør opmærksom på i sit høringssvar, har Energistyrelsen udbygget de almindelige bemærkninger i lovforslaget, der relaterer til udvidelsen og præcisering af lovforslagets bestemmelser om offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser m.m. Det skal navnlig bemærkes, at der efter Energistyrelsens vurdering kun kan være tale om offentliggørelse af oplysninger vedrørende strafbare og/eller mulige strafbare forhold i sammenhæng med forslaget til den ordning, der vedrører offentliggørelse af Energitilsynets beslutninger om at overgive sager om overtrædelser af REMIT-forordningen til politiet. Denne ordning gælder imidlertid kun for juridiske personer, dvs. persondataloven finder ikke anvendelse. Derudover er det i bemærkningerne tydeliggjort, at der ikke vil kunne ske offentliggørelse af politianmeldelser i forhold til en enkeltmandsejet virksomhed eller et interessentskab, hvis interessenter består af fysiske personer. I øvrigt indeholder bemærkningerne til lovforslaget en nærmere beskrivelse af de hensyn, der begrunder den foreslåede offentliggørelse, navnlig hensyn til forbrugerbeskyttelse og sikring af lige konkurrencevilkår og integriteten af og genomsigtigheden på engrosenergimarkedene, der fremmer en åben og fair konkurrence. De foreslåede ordninger har altså ikke alene til formål at orientere om tilsynets arbejde og praksis.

6. Straffebestemmelser

Advokatrådet bemærker vedrørende det forventede straffniveau, at henvisningen i bemærkningerne til lovforslaget til praksis på værdipapirhandelsområdet ikke giver megen vejledning. Det skyldes, at der kun er meget begrænset praksis og ingen praksis vedrørende bødefastsættelse for selskaber, hvorfor lovforslaget på dette punkt giver anledning til stor usikkerhed.

Dansk Energi bemærker for så vidt angår den foreslåede overbygningsbestemmelse i straffeloven for særligt grove overtrædelser af REMIT-forordningens forbud mod insiderhandel og markedsmanipulation, at der endnu ikke er gennemført en tilsvarende bestemmelse for overtrædelser på værdipapirhandelsområdet, men at der alene er truffet politisk beslutning herom. Dansk Energi forudsætter i den forbindelse, at en sådan bestemmelse på værdipapirhandelsområdet faktisk bliver gennemført således, at der skabes parallelitet mellem de to regelsæt.

Forbrugerrådet anfører, at det foreslåede sanktionsniveau under henvisning til overtrædelsernes karakter og skadelighed må anses for passende. Lovens effekt på markedsdeltagernes adfærd må dog ifølge Forbrugerrådet forventes at være større ved udnyttelse af konfiskationsbestemmelserne og ved offentliggørelse af navnene på de virksomheder, der er pålagt foranstaltninger eller sanktioner for overtrædelse af forordningen.

Landbrug & Fødevarer er bekymret for en generel tendens, der viser sig i en række lovforslag, til meget væsentlige skærper af strafbestemmelser uden påtrængende eller dokumenterede behov, men hvor indførelsen af fængselsstraf som sanktionsmulighed snarere skyldes myndighedernes ønske om at få adgang til stærkt integritetskrænkende efterforskningsbeføjelser, som den hidtil har været afskåret fra at bruge.

CO-industri anfører, at der udover idømmelse af bøde- eller fængselsstraf altid bør ske inddragelse af en eventuel økonomisk fordel.

Energistyrelsens kommentarer:

Det følger af REMIT-forordningens artikel 18, at medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen. Sanktionerne skal ifølge bestemmelsen være effektive, afskrækkende og stå i rimeligt forhold til overtrædelserne. Det følger af bestemmelsen endvidere, at sanktionerne skal afspejle art, varighed og grovhed af overtrædelserne, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. Herudover er det i præambelbetragtning 31 til forordningen anført, at sanktionerne for overtrædelse af forordningen bør svare til de sanktioner, medlemsstaterne har vedtaget til gennemførelse af markedsmisbrugsdirektivet.

Markedsmisbrugsdirektivet er i Danmark gennemført i værdipapirhandelsloven. Der lægges med lovforslaget derfor op til, at der for sanktioner for overtrædelser af forordningen skabes parallelitet i forhold til sanktionerne for tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet.

Dette indebærer, at der foreslås indsat straffebestemmelser i henholdsvis elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven, hvorefter overtrædelser af forordningens oplysnings-, registrerings- og indberetningspligter m.v. straffes med bøde, mens overtrædelser af forordningens forbud mod insiderhandel og markedsmanipulation straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og § 2, nr. 7.

Som anført i lovforslagets afsnit 2.6.2 vil der ved strafudmålingen efter de foreslåede bestemmelser ud over de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10 skulle lægges vægt på de i artikel 18 anførte kriterier, herunder bl.a. den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation.

Der lægges med lovforslaget endvidere op til, at der i straffeloven indsættes en ny overbygningsbestemmelse, hvorefter insiderhandel og markedsmanipulation under særligt skærpene omstændigheder straffes med fængsel indtil 6 år, jf. lovforslagets § 3, nr. 1. Som særligt skærpene omstændigheder anses ifølge den foreslåede bestemmelse navnlig tilfælde, hvor flere har været involveret i handlingen, eller hvor den opnåede eller tilsigtede vinding har været betydelig, eller når et større antal forbrydelser er begået. Dette forslag skal ses i sammenhæng med, at justitsministeren den 28. februar 2013 har fremsat forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (styrket indsats over for økonomisk kriminalitet) (L 164), hvor der bl.a. foreslås indsat en overbyg-

ningsbestemmelse i straffeloven om insiderhandel og kursmanipulation på værdipapirhandelsområdet, hvilket indebærer en forhøjelse af strafmaksimum fra 4 års fængsel til 6 års fængsel på dette område. Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 1, svarer således (i overensstemmelse med det anførte i præambelbetragtning 31, jf. ovenfor) til den foreslåede bestemmelse i L 164 § 1, nr. 9.

Vedrørende forslaget om at forhøje strafmaksimum for insiderhandel og kursmanipulation på værdipapirhandelsområdet fremgår det af afsnit 3.2 i de almindelige bemærkninger til L 164, at forslaget bl.a. er en markering af, at særligt grove tilfælde af insiderhandel og kursmanipulation anses som alvorlige forbrydelser, der har en sådan strafværdighed, at samfundets reaktion bør komme til udtryk ved, at forholdet straffes efter straffeloven og ikke blot efter værdipapirhandelsloven. En overbygningsbestemmelse i straffeloven vil desuden markere, at særligt grov insiderhandel og kursmanipulation er alvorlig kriminalitet på linje med en række andre kriminalitetsformer, der i særligt grove tilfælde kan straffes med op til 6 års fængsel, f.eks. grove overtrædelser af immaterialretslovgivningen, jf. straffelovens § 299 b.

Som det fremgår skabes der med de foreslåede straffebestemmelser parallelitet til straffebestemmelserne på værdipapirhandelsområdet. Det er på den baggrund i lovforslaget forudsat, at strafudmålingen efter alle de foreslåede straffebestemmelser som udgangspunkt skal ske i overensstemmelse med strafniveauet for tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet. Fastsættelsen af straffen vil dog fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder.

Det bemærkes, at reglerne om de efterforskningskridt, der vil kunne anvendes som følge af straffesammenhængen i den foreslåede overbygningsbestemmelse i straffeloven (herunder bl.a. telefonaflytning), ikke foreslås ændret. De eksisterende betingelser med hensyn til f.eks. mistankekrav, indikationskrav og indhentelse af retskendelse vil således i givet fald finde anvendelse.

Med hensyn til konfiskation bemærkes, at straffelovens regler herom vil finde anvendelse i forbindelse med sager om overtrædelse af forordningens bestemmelser. Det følger heraf, at udbyttet af den strafbare handling eller et hertil svarende beløb helt eller delvist kan konfiskeres, jf. straffelovens § 75, stk. 1. Savnes der fornødent grundlag for at fastslå beløbets størrelse, kan der ifølge bestemmelsen konfiskeres et beløb, som skønnes at svare til det indvundne udbytte.

7. Øvrige spørgsmål

7.1. Klagebestemmelse

CO-industri efterlyser en forklaring på den foreslåede bestemmelse, hvorefter afgørelser truffet af Energitilsynet efter REMIT-forordningen kan påklages til Energiklagenævnet.

Energistyrelsens kommentarer:

Forslaget om, at afgørelser truffet af Energitilsynet efter REMIT-forordningen kan påklages til Energiklagenævnet, har til formål at gennemføre REMIT-forordningens artikel 14, hvorefter medlemsstaterne skal sikre en klageret til et uafhængig organ for parter, der er berørt af en afgørelse truffet af den nationale regulerende myndighed.

7.2. Energitilsynets ressourcebehov

Dansk Energi vil have spørgsmålet om Energitilsynets øget ressourcebehov og energisektorens gebyrfinansiering heraf uddybet

Energistyrelsens kommentarer:

Energistyrelsen henviser til afsnittet i de almindelige bemærkninger om lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser. Energisektorens gebyrfinansiering af Energitilsynet fremgår af el- og

naturgasforsyningslovenes gældende bestemmelser vedr. Energitilsynet, jf. § 78, stk. 12, i lov om elforsyning, og § 44, stk. 1, i lov om naturgasforsyning.

7.3. Justeringer af lovforslaget i øvrigt

SET gør opmærksom på, at tilsynet ikke træffer afgørelser vedrørende bygas i medfør af bestemmelser i naturgasforsyningsloven og foreslår derfor, at en misvisende sætning i de specielle bemærkninger til forslaget vedrørende offentliggørelse af afgørelser truffet af Energitilsynet efter regler i lov om naturgasforsyning, bør udgå.

Endvidere gør SET opmærksom på et problem i forhold til § 86 i lov om elforsyning, der ikke står i sammenhæng med gennemførelse af REMIT-forordningen, men i sammenhæng med lovændringen af 18. juni 2012, L 575 (engrosmodellen).

Energistyrelsens kommentarer:

Energistyrelsen er enig i SET's bemærkning vedrørende bygas og det anførte herom i bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2 er derfor udgået.

Energistyrelsen vil tage spørgsmålet vedrørende engrosmodellen og § 86 i lov om elforsyning op til overvejelse på et senere tidspunkt.

I øvrigt gør Energistyrelsen opmærksom på, at de foreslåede parallelle bestemmelser i lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning om Energitilsynets mulighed for at pålægge tvangsbøder, hvis et påbud udstedt af Energitilsynet med baggrund i REMIT-forordningen ikke efterleves, er udvidet i mindre omfang i forhold til det udkast til lovforslag, som har været sendt i høring. Efter høringsudkastet kan Energitilsynet pålægge tvangsbøder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter en række nærmere opregnede bestemmelser i forordningen vedrørende indberetning og registrering. Efter forslaget har været sendt i høring, er Energistyrelsen blevet opmærksom på, at forordningen indeholder en yderligere indberetningsforpligtelse i forhold til visse transaktioner, jf. forordningens artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt. Da Energitilsynet også bør kunne pålægge tvangsbøder, hvis nogen undlader at efterkomme et påbud om at opfylde denne forpligtelse, er henvisningen til forordningens artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., medtaget i bestemmelsen om tvangsbøder i henholdsvis elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven i det fremsatte lovforslag, jf. lovforslagets § 1, nr. 13 og § 2, nr. 6.

Bortset herfra svarer det fremsatte lovforslag med visse præciseringer og ændringer af sproglig og lovteknisk karakter til høringsudkastet.